Keiser sedda mehhist tööd ülle rigi keige söawäele teäda anda.

3. Kohhe söa hakkatusses wöttis waenlane Asia maal kaks kassakat wangi, kedda Karsliñnas orjaks ärramüdi. Monned Turgi peälikkud, kes neid ollid ostnud, nelli rubla höbbe rahha mees, wisid neid tük maad seält ärra ühhe mäggise male, kust waewalt wäljapeäseda. Seäl kibbeda orjusse pölwes olli se ööd ja päwad nende mötte, kuida ennast waenlase käest peästa ja omma wäe jure taggasi sada. Peagi köllas senna Ma nurka heäl, et wennewäggi olli Karsliñna ärrawoitnud; ning täitsid need sannumed Turgide süddamed hirmo ja ahhastussega, agga meie kaks kassakat römoga ja hea lotussega. Kül nüüd Turgid Karsliñna Kubbernerit wandusid ja saiatasid, ütteldes tedda liñna rahha pärrast meie kätte ärraannud ollewad, et selle juttoga omma wangid arraks tehha, ehk omma ennese kartust warjata. Ruttasid ka ued Turgi rüggimendid liggi ja öhhutasid keikide sees sedda lotust, et nüüd Ahaltsiki lin piddi jäma woitmatta, agga wenne wäggi selle tuggewa liñna müride ees omma otsa leidma. Segi olli tühhi lotus, sest se kindel lin, kus wägga waprad mehhed sees ollid tedda hoidmas, piddi ennast peagi meie wäe kätte andma. Agga keik waenlase wihha ja ähwardaminne ei saand meie kahhe kassaka julgust allandata, egga nemmad holinud sest häddast, mis pöggenejale karta tulleb, waid tahtsid enneminne surra, kui waenlaste pärrisorjaks jäda. Kui juhtus ükskord öige pimme ö ollema, siis nad kautasid ennast sallaja seält maiast ärra, kus neid kinnipeti, läksid omma perremeeste talli, wötsid keigeparremad hobbosed, istusid selga, ja kütsid peäle. Ma olli neil koggoni teädmatta ja üsna woõras, ja waenlased nende kandus neid taggaaiamas. Agga mehhed lootsid Jummala peäle ja andsid ennast temma holeks, ja ruttasid metsadest ja räggastikkudest läbbi ikka eddasi, kas teed olli ees, ehk ollematta. Ja se olli neile önneks ja peästis neid; sest et nende jäljed taggaaiajatte eest ärrakaddusid. Enne koito puggesid molle-